

ES PEDRIS LLARG

Núm. 24
TRIMESTRAL
juny
1993

Revista Municipal d'Informació i Cultura

BEGUR/ESCLANYÀ

EDITORIAL

L'Audiència de Girona absol l'alcalde de Begur

L'Audiència de Girona, en sentència dictada el passat 20 de maig de 1993, va absoldre l'alcalde de Begur del presumpte delictes de prevaricació que se l'imputava, i que consistia en no haver presentat davant del Jutjat de la Bisbal una denúncia per detenció il·legal ocorreguda quan ell ni tan sols era l'alcalde del Municipi.

Aquesta és la segona Sentència que es dicta sobre la mateixa qüestió, ja que el Tribunal Suprem va anul·lar completament la primera per la indefensió que es va causar al senyor alcalde, en no escoltar les declaracions d'un testimoni de la defensa, considerat essencial.

Els fonaments jurídics, que, de forma impecable aplica l'Audiència, es poden resumir així:

a) No es va produir el delictes de detenció il·legal denunciada, amb la qual cosa també queden absolts els dos policies locals implicats.

b) Recrimina l'estranya amnèsia selectiva de l'afectat que només recorda allò que perjudica als presumptes acusats i res d'allò que els pot beneficiar.

c) Qualifica de voluntària l'entrada de l'afectat a les dependències municipals, comptant amb el seu consentiment i sense cap coacció, i havent estat aconsellat per un policia que el va auxiliar a causa del mal estat en què es trobava.

d) No atorga cap rellevància a l'atestat fet per la senyora Blanco, que el considera com "Pseudo-Atestat" (fals i espuri) i li retreu les actuacions unilaterals que va dur a terme i les conclusions personals a què va arribar sense haver presenciada els fets.

e) Dóna per inexistents el presumpte delictes de prevaricació, entenent que l'alcalde va actuar en tot moment de bona fe, sense cap mena de malícia i amb tota correcció legal.

Ha calgut esperar sis anys, doncs, perquè la justícia al final imperés, dictant una sentència completament absolutòria tal com la pròpia Llei i el sentit comú reclamaven.

Revista Municipal
d'Informació i Cultura

Núm. 24
TRIMESTRAL
Juny 1993

* * *

Edita:

Ajuntament de Begur

Redacció:

Arxiu Històric Municipal

Imprimeix:

Impremta Palé, S.A.L.
Clavé, 35 - Palafrugell

Dipòsit Legal:

Gi - 802 - 1987

* * *

Els conceptes i opinions sostinguts en els articles signats que apareixen a **ES PEDRÍS LLARG** no representen, necessàriament, l'opinió d'aquesta revista.

Recordem que les pàgines d'**ES PEDRÍS LLARG** són obertes a tothom. Qualsevol persona que vulgui emetre llur opinió o col·laborar en la revista ha de lliurar els originals a la Redacció.

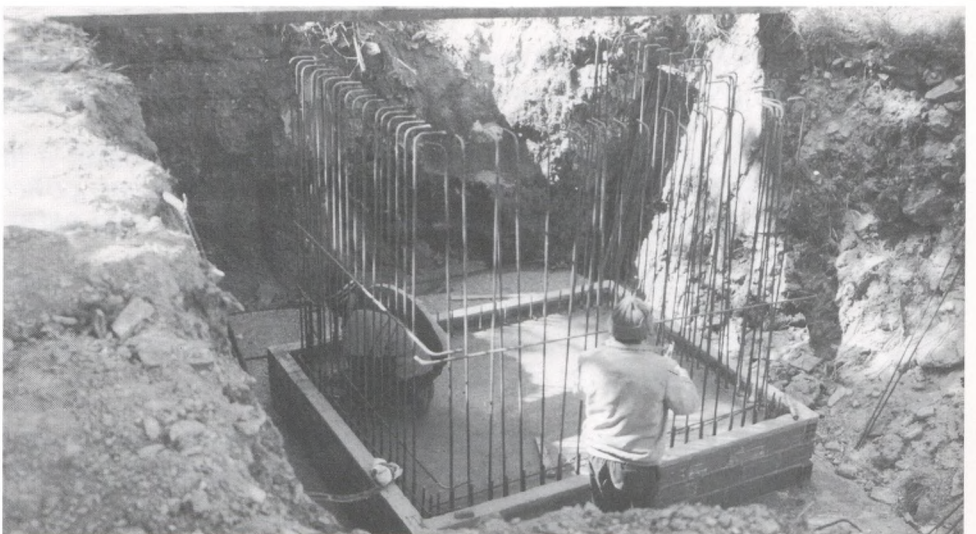
Brigada Municipal

Les obres d'il·luminació i de construcció de voreres de la carretera de circumval·lació avancen a bon ritme.

Les obres de construcció dels habitatges de la segona promoció de Bemusea s'acabaran dins els terminis previstos.

Construcció de l'estació de bombeig en el Mas Comangau. Les aigües residuals dels habitatges d'aquesta zona passen a la depuradora a través d'un sistema de connexió amb la xarxa general.

El Pla Territorial de Catalunya i Begur

Recentment s'ha presentat a l'opinió pública el Pla Territorial General de Catalunya, instrument de planificació elaborat i redactat per la Generalitat de Catalunya.

Aquest Pla pretén ordenar i potenciar el creixement dels pobles de Catalunya.

Begur, el nostre poble queda afectat directament pel que es diu en aquest Pla.

La categoria de Begur, supera la de

simple municipi i som considerats com a Àrea Bàsica Territorial (ABT).

En el terreny assistencial, Begur com ABT, cal que tingui, segons diu el Pla, una Llar Residència per Gent Gran, un Centre de Dia i un Casal dels Avis. És satisfactori quan veiem que altres intàncies planifiquen les coses tal i com nosaltres havíem previst ja abans. Ens dóna la raó i ens confirma que anem pel bon camí. Només cal decisió i el compromís de tots els begurencs i

l'esforç dels polítics per aconseguir ben aviat aquests equipaments necessaris pel poble.

Confiem començar aquest any les obres i veure-les acabades quant abans millor, als terrenys de la font de Baix, els únics on hi ha espai suficient per aquestes tres instal·lacions, inseparables i necessàries pel poble com diu el Pla Territorial de Catalunya.

Ajuts a restaurants i agències de viatges

El Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya del 5 de maig de 1993 — número 1.741— publica una ordre del Departament de Comerç, Consum i Turisme, de 5 d'abril de 1993, per la qual s'estableixen subvencions per al finançament d'inversions en la modernització de restaurants i d'agències de viatges.

El Departament de Comerç,

Consum i Turisme argumenta que la millora de l'oferta turística catalana i el manteniment de la seva competitivitat fan necessària una línia d'ajuts al finançament de les inversions fetes pels titulars de negocis de restaurants i d'agències de viatges, adreçades a la modernització d'aquests establiments. Per tal d'incentivar aquestes actuacions i de correspondre parcialment a

l'esforç dels empresaris dels sectors esmentats, es crea aquesta línia de subvencions.

L'Ajuntament de Begur està en disposició d'oferir una còpia de les bases que regulen les condicions de la subvenció a totes les persones interessades.

Donacions a l'Arxiu Municipal

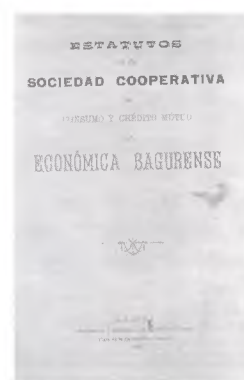
Durant el darrer trimestre l'Arxiu Municipal ha rebut en concepte de donacions documentals particulars, el següent material:

– Família Fàbregas: Revista "Tu y Yo" del núm. 27 (setembre de 1963) al núm. 31 (gener de 1964), programa "Santa Misión Begur" (desembre de 1961), Estatuts "Sociedad Cooperativa Económica Begurens" del 1901, Programes Festa Major de Begur dels anys 1953 i 1955, entre d'altres

documents.

– Lluís Miró: Revista "Tu y Yo" del núm. 27 al núm. 30.

Agraïm les esmentades donacions, i insistim a recordar que qui estigui disposat a col·laborar amb l'Arxiu Municipal es posi en contacte amb el mateix arxiu (Centre Cultural Escoles Velles. Telèfon: 62 43 05), o bé amb l'Ajuntament.

Dimiteix la regidora Trinitat Neras

En la sessió extraordinària del Ple celebrada el propassat dia 11 de maig, es donà curs a l'escrit presentat per la regidora Trinitat Neras, en virtut del qual renunciava al càrrec de

regidora pel grup de Convergència i Unió de l'Ajuntament de Begur. En conseqüència la Corporació acordà:

– Quedar assabentada de la renúncia, i adreçar-se a la Junta

Electoral Central perquè expedeixi la credencial del nou candidat de la mateixa llista, que segons l'ordre de col·locació correspon a Montserrat Corredor i Duran.

La Calera

Aquest barri d'Esclanyà des que tinc coneixença del mateix –aquest setembre farà tretze anys que estic relacionat amb Begur–, ha estat sinònim de marginació.

A l'Escola de Begur els nens d'Esclanyà tenien una aureola especial: eren d'un estatus social baix i encara ho eren més els de la Calera.

L'Escola feia un conscient treball d'integració de tots aquests alumnes, i sovint els mestres debatien la conveniència o no que des de ben petits pugessin a la nostra escola i es deixés sense ús l'escola d'Esclanyà. Això per afavorir el més aviat possible la integració i igualació amb la resta d'alumnes del poble.

La Calera –el barri del Forn de la Calç que hem après a dir força més cap aquí–, ha representat, representa, el focus de "chabolisme" en un Begur emmirallat en els xalets, "las villas", els iots i els senyors de Barcelona.

Els gitanos que en aquest moment acampen prop de les runes de les barraques, que per no ser no eren ni d'ells, ens qüestionen a tots plegats si l'actuació que des de l'Ajuntament s'ha emprès ha estat o no ha estat justa i bona.

¿És possible una resolució absolutament justa, perfecta, immillorable de les múltiples problemàtiques que s'han de resoldre des d'un govern municipal, comarcal, autonòmic, estatal?

Hauria de ser possible. I només per aquest futur condicional té sentit fer política.

¿És just que les Associacions Gitanes reaccionin ara, després de què algunes de les famílies afectades portin ja uns quants anys voltant d'un poble a un altre de la nostra comarca sense poder assentar-se mai definitivament en cap d'ells?

¿És just que el Consell Comarcal del Baix Empordà, la Delegació del Govern de la Generalitat a Girona i la Conselleria de Benestar Social no s'hagin preocupat fins al moment per aquesta situació?

¿Als begurencs, ens ha importat gaire el que passava històricament a la Calera?

Sí i no. De fet ens queda lluny i fins queda lluny del nucli d'Esclanyà.

Calia fer política i anar a resoldre el problema, sabent d'antuvi que per arribar a un futur perfecte feia falta passar per un present imperfecte.

Anàvem a acabar amb una il·legalitat global del barri: fora d'ordenació en el PGO de Begur, habitades que no reunien les condicions d'habitabilitat, ocupacions sense autorització,... Anàvem a acabar amb el darrer focus de "chabolisme" a Begur.

A les famílies que portaven molts d'anys al barri, reconeguts esclanyencs primer i begurencs després se'ls ha ofert un sostre digne a Begur amb un lloguer mòdic, a l'espera del grup d'habitatges de promoció pública que l'empresa municipal BEMUSESA portarà a terme el 1994 a Esclanyà.

Quatre barraques, unes tendes de campanya i unes quantes mostres de

solidaritat són les banderes que reclamen un pas més cap a la justícia social.

El primer pas desllorigador de la injustícia i la marginació l'acabem de donar.

ANTONI BONFILL,
Regidor pel PSC-CuBE

Via lliure al Concurs d'Idees per a la Construcció del Port Esportiu

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en sentència dictada el 25 de març d'enguany, ha donat absolutament la raó a l'Ajuntament de Begur en la controvertida qüestió del Concurs d'Idees convocat l'any 1990 per a la promoció i construcció d'un Port Esportiu a la platja del Racó.

Examina la sentència, en concret, els següents extrems:

a) Si l'Ajuntament podia o no convocar el Concurs d'Idees. En aquest sentit, afirma de forma contundent la competència municipal per a la convocatòria del concurs en la tramitació del qual es varen complir estrictament els principis de concurrència, publicitat, contradicció i igualtat d'oportunitats.

Aquesta valoració desmunta les crítiques que en el seu moment varen fer responsables de diferents departaments que negaven l'autonomia del municipi per fer el concurs.

b) Establert això, es confirma que les bases del concurs constitueixen la llei del mateix i que els qui hi varen concórrer hi quedaven sotmesos, havent-les de complir íntegrament. Tot això, sens perjudici de les competències concurrents que puguin tenir l'Estat i la Generalitat per a la concessió del Port.

c) Dóna plena validesa al cànon de 100 milions que s'ha estipulat a favor de l'Ajuntament a canvi del recolzament que s'ha d'atorgar al Projecte de Port davant les Institucions competents per a la seva aprovació.

d) Finalment i potser és l'aspecte més important, considera inaplicable la figura de la desviació de poder. Tot el contrari, l'Ajuntament va actuar conforme a dret, ajustant-se a la legalitat de bona fe i amb l'única i exclusiva finalitat de defensar els interessos públics municipals del poble de Begur.

En definitiva la sentència del Tribunal accepta plenament tots els arguments manejats per l'Ajuntament de Begur, recolzant la posició municipal d'intentar incidir en l'àmbit de les seves competències en la construcció del Port, per així obtenir uns beneficis per al poble, que d'altra forma —amb la inhibició— no s'haurien aconseguit.

Un llibre de divulgació històrica dedicat a Begur "Begur" serà presentat el dia de Sant Pere

La col·lecció "Quaderns de la Revista de Girona" acaba de publicar una monografia dedicada a Begur, obra de Lluís Costa.

El llibre recull en 37 capítols i 6 apèndixs la història del municipi de Begur, des dels orígens fins als nostres dies. En l'estil divulgatiu que caracteritza la col·lecció, la monografia tracta temes tan trascendents del passat begurenc com el feudalisme, la guerra civil de 1462-1472, la batalla del Ter, la pirateria, la municipalització del castell, el coral, la beneficència, els casinos, la Cooperativa, el semàfor, la Cigala Begurenca o el turisme. Tanmateix hom fa referència a l'evolució demogràfica de Begur, a Esclanyà, a les fonts, les cales, les entitats mutualistes, a la figura de Carmen Amaya o bé la simbologia d'Es Pedrís Llarg, entre d'altres aspectes de Begur.

L'autor de la monografia de Begur, Lluís Costa, és l'arxiver

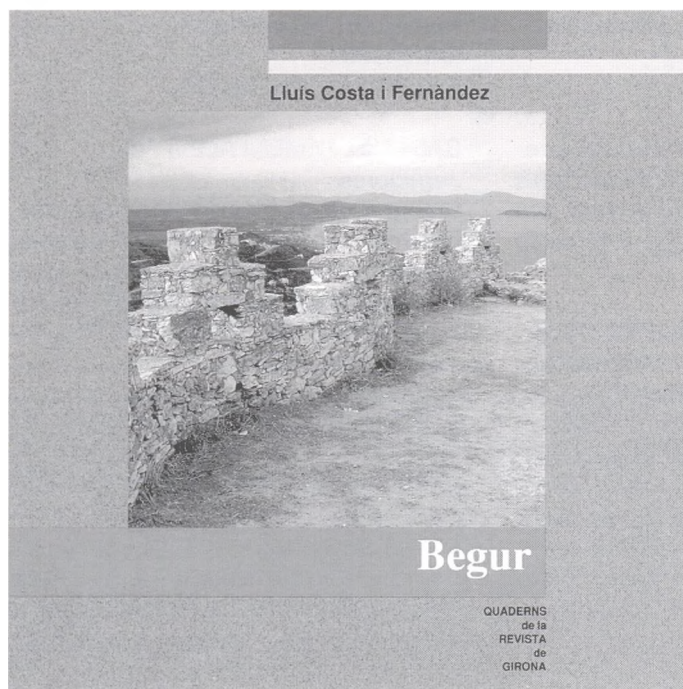
municipal i tècnic de cultura de l'Ajuntament de Begur, el qual ha publicat entre d'altres llibres, Història de la premsa a la ciutat de Girona (1787-1939), Premsa i societat a la

Girona franquista i El govern local a Sils. Estructura, funcionament i composició (1875-1991). Col·labora en diverses revistes especialitzades i de divulgació, és membre de la

Societat Catalana de Comunicació (IEC) i dirigeix la Història de Girona, editada en fascicles per l'Ateneu d'Acció Cultural.

L'edició dels Quaderns de la Revista de Girona és de la Diputació de Girona i de la Caixa de Girona.

El llibre Begur serà presentat al Centre Cultural Escoles Velles el 29 de juny, diada de Sant Pere, pel magistrat Lluís Puig i Ferriol.

Balanç Polisportiu

Un cop finalitzat el curs escolar, acaben també les activitats esportives de la nostra mainada. Així, per exemple, han acabat gairebé totes les competicions escolars i federades, i queden per realitzar algunes finals provincials.

Entre nois i noies, han estat aproximadament 125 fitxes les presentades pel Patronat Municipal d'Esports de Begur als diferents organismes que organitzen competicions escolars i federades durant la temporada 92-93.

Totes elles, repartides en deu equips: quatre de bàsquet, tres de voleibol i tres de futbol.

Seguidament fem un petit resum de les classificacions que han obtingut els diferents equips en la seva corresponent competició:

BÀSQUET

Equip	CLS	PJ	PG	PE	PP	PF	PC	PUNTS TOTAL
Inf. Masc.	3r	7	4	0	3	213	333	11
Alv. Masc.	4t	10	7	0	3	441	221	17
Alv. Fem. "A"	1a	12	10	0	2	642	230	22
Alv. Fem. "B"	5a	12	4	0	8	214	613	16

(CLS: classificació PJ: partits jugats PG: partits guanyats PE: partits empatats PP: partits perduts PF: punts a favor PC: punts en contra). L'Aleví Femení "A" jugarà la final provincial els dies 12 i 19 de juny.

FUTBOL

Equip	CLS	PJ	PG	PE	PP	PF	PC	PUNTS TOTAL
Benjamí	4t	18	10	1	7	71	47	21
Infantil	10è	24	6	2	16	52	109	14
Cadet	13	25	3	3	19	35	123	9

VOLEIBOL

Els equips de voleibol Cadet Masculí i Cadet Femení van passar a les fases provincials, on van quedar eliminades. L'equip infantil de voleibol femení, format per les mateixes jugadores de Bàsquet Aleví "A", van guanyar la lliga de categoria infantil, i van passar a la fase provincial on van ser eliminades.

ALTRES

També ha funcionat l'escola pre-esportiva amb un total de 24 alumnes que realitzaven les activitats els dimarts i els dijous, de 5 a 6.15 de la tarda.

RELACIÓ DE JUGADORS/RES DELS EQUIPS DEL PATRONAT MUNICIPAL D'ESPORTS DE BEGUR

BÀSQUET INFANTIL MASCULÍ

Jugadors:
 Carles Caner, Joan Cobo, Ernest Sais, Carlos Sánchez, Víctor Molina, Ponç Cofinya, Maties Carreras, Marc Nieto-Márquez, Ricard Soler, Enric Rodríguez i Josep Pereira.
 Entrenador:

Joan Josep Segura i Valencia

BÀSQUET ALEVÍ MASCULÍ

Jugadors:
 Quimet Fassbender, Jordi Martínez, Xavier Lozano, Jordi Plaja, Enric Lozano, Toni Gallego, Manel Carreras, Xavier Cufinya, Juli Sánchez, Miquel Boada, David Ramírez, Àngel Rodríguez, David Frigola.
 Entrenador:
 Enric Ribera i Fontanillas.

BÀSQUET FEMENÍ ALEVÍ "A"

Jugadores:
 Marta Cullell, María José Gómez, Clàudia García, Clara Martínez, Verónica Hidalgo, Elena Pérez, Lúcia Ponsatí, Anna Canet, Tània Segura, Brisa Rebes, Sabrina Molina, Helena Alsina i Marina Boada.
 Entrenador:
 Rogeli Nieto-Márquez i Mascort.

BÀSQUET FEMENÍ ALEVÍ "B"

Jugadores:
 Mireia Bofill, Esther Guirado, Mireia García, Raquel Martínez, Mariona Moreno, Pili Molina, Isabel Muñoz, Tània Carreras, Carmen Fassbender, Anna Revoltos i Verónica Vázquez.

Entrenador:

Susanna Selva i Huertas

Bàsquet Femení Aleví "B".

VOLEIBOL CADETS MASCULÍ

Jugadors:
 Francesc Hernández, Faisal Alsina, Eloi Rebes, Vicenç Martí, Lluís Martí, Lluís Alonso, Màxim Agudo, Jordi Carreras, Francesc Barreda i Miquel Àngel Vázquez.
 Entrenador:

Rogeli Nieto-Márquez i Mascort.

VOLEIBOL CADETS FEMENÍ

Jugadores:

Neus Cerrato, Yolanda Carmen, Núria Pi, Cristina Rodríguez, Elena Ponsatí, Sandra Molina, Isabel Sais, Lina Molina, Bibiana Leyes, Anna Vázquez, Miriam Nieto-Márquez, Susanna del Río i Judith Guimerà.

Entrenador:

Joan Carles Abad i Isern
Miquel Martín i Serra.

FUTBOL CADETS

Jugadors:

Francisco Pérez, Òscar Rueda, Jordi Obrador, Jordi Carreras, Juan Rodríguez, Carles Vales, Sergi Hernández, Miguel Ángel Vázquez, George de Castro, Vicenç Costa, Màxim Agudo, Marc Cerrato, Javier Molero, Àlex Manzano, Sergi Rodríguez, Juan Morgado i Esteban.

Entrenador:

Frederic Savalls i Grassot.

FUTBOL INFANTILS

Jordi Díaz, Carles Bassa, José María García, Diego Soro, Gabriel Romero, Joan Pruneda, Ramon Rueda, Raúl Hidalgo, Óscar Hidalgo, Carles Suñer, Raúl Costa, David Toribio, Albert Galofré, Diego García, David Ribera, Àlex Contreras, Francesc Ortega, Albert Sánchez i Carlos García.

Entrenador:

Antonio Rodríguez López.

FUTBOL BENJAMINS

Futbol Benjamí.

Jugadors:

David Robles, Santi del Río, Carlos Alonso, Sergio Arribas, Jordi Ralló, Manuel Hernández, Jordi Simón, Jordi Andreu, Jordi Ragel, Ivan Díaz, Marc Moscoso, Francesc Dolz, Francesc Esteve i Gerard Rodríguez.

Entrenador:

Pere Méndez i Àngel.

PRE-ESPORTIVA

Nens/nenes:

Monitors:

Rogeli Nieto-Márquez i Mascort

Miriam Moisset i Gil.

Alumnes:

Marina Bonfill, Eric Ramírez, Neus Collado, Laura Guirado, Quim Sánchez, Marc Fiol, Beatriz Juan, Júlia Gual, Marc García, Aitana Vidal, Martí Moreno, Kira Lázaro, Cristina Alonso, Nico Revoltos, Anna Alonso, Mari Carmen Villarejo, Rosa Barrull, Ariadna Fontes, Adrià Lozano, José Toribio, Miriam Lara, Anna Cerrato, Lorenzo Alarcón, Virginia Moner.

CAMPIONAT LOCAL D'ESCACS - BEGUR 1993

PARTICIPANTS:

Màxim Agudo, Carles Arnau, Àngel Burgas, Albert Frigola, Josep Lofra, Amaury de T., Josep Echevarria, Josep Castelló, Albert Abad, Agustí Ponsatí.

PREMIS:

1. Màxim Agudo i Bataller - 2. Carles Arnau i Ferrer - 3. Àngel Burgas i Ribas. (Premi a la Regularitat). - 4. Gilbert Frigola i Álvarez.

Resultat de la final entre Màxim Agudo i Carles Arnau: 2-0

REPRODUÏM LA PARTIDA FINAL:

Blanques: Carles Arnau - Negres: Màxim Agudo

JUG.	BLAN.	NEG.	JUG.	BLAN.	NEG.
01	P 4 R	P 4 R	16	C 4 A D	C 3 A R
02	C 3 A R	P 3 D	17	C 4 A x P	C x C
03	A 5 C +	A 2 D	18	C x C	T x P
04	A 4 A	C 3 A R	19	T 1 C D	P 3 C D
05	P 3 D	C 3 A D	20	D 4 A	T 3 D
06	A 5 C R	P 3 T R	21	D x P T +	R 1 C
07	A 4 T	P 4 C R	22	T x P +	T x T
08	A 3 C R	D 2 R	23	C 6 A D +	T x C
09	P 3 A D	0 0 0	24	D x T	D x P +
10	C 3 T D	P 3 T D	25	D x D	C x D
11	P 4 C D	C 2 T D	26	A 5 R	T 2 T
12	D 3 C	A 3 A	27	0 0	A 2 C
13	P 5 C	P 4 D	28	T 1 C +	R 1 A
14	P x A	C x P	29	A x A	T x A
15	A x P	C x A	30	ABANDONA	

Urbanisme

Període	Habitatges	Habitatges Unifamiliars Aïllats	Habitatges Unifamiliars Adossats	Habitatges Plurifamiliars en bloc	Altres	Total
1992	Iniciats	5	1	0	0	6
IV trimestre	Acabats	6	3	0	0	9
1992	Iniciats	24	28	4	0	56
Acumulat	Acabats	19	20	3	0	42

Dades trimestrals sobre habitatge referents al municipi de Begur. (Font: Col·legi Oficial d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona).

A Begur, català per a adults

Actualment, la importància de l'aprenentatge de la llengua catalana ve marcada:

– Per la possibilitat que ofereix a la gent de realitzar uns estudis que en el seu moment no van poder fer,

– per la necessitat social d'un reciclatge professional, i

– pel desig creixent d'un augment de coneixements culturals.

L'Ajuntament de Begur, un any més s'ha adherit a aquesta formació i ha donat l'oportunitat d'iniciar, augmentar o perfeccionar els coneixements que hom tenia de la llengua catalana.

No es pot oblidar que el català, lentament, torna a penetrar en tots els àmbits socials, des dels àudio-visuals, a la ràdio, la televisió, la premsa... i altres mitjans d'on anys enrera havia estat marginat. Fa poc temps, a qui no semblava utòpic

sentir una propaganda, un noticiari, una telesèrie en català?

D'altra banda cal tenir present que des del febrer d'enguany la Generalitat exigeix a les persones que vulguin optar al seu cos de funcionaris, un determinat nivell de coneixement del català, segons quina sigui la plaça a ocupar.

Per totes aquestes raons el públic destinatari del curs ha estat molt divers: joves en atur, mestresses de casa, empresaris, jubilats,... Això ha comportat que la preparació i la capacitat d'aprenentatge fossin diverses, i les necessitats variades: aprendre a escriure'l, aconseguir un certificat de domini del català, promoure's professionalment, reciclar-se,... Per aquesta raó s'ha intentat oferir un programa variat i, on, sobretot, l'aprenentatge fos agradable i distès.

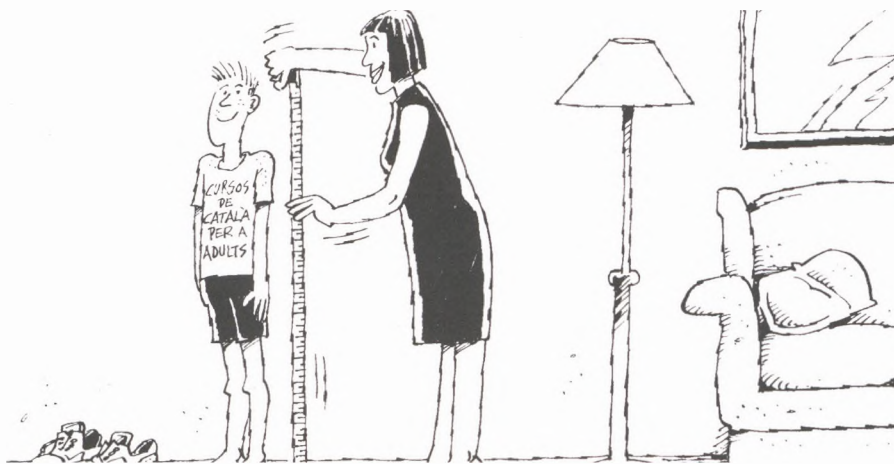
L'aventura té tanmateix un sentit i

un valor que van més enllà de les necessitats laborals. S'ha de tenir en compte l'esforç que suposa per a moltes d'aquestes persones desprendre's dels quefers quotidians, fer un buit en un horari prou atapeït o bé senzillament deixar la comoditat de la llar i la companyia dels familiars.

Però tot esforç té una compensació i, qui podrà negar un coneixement més ampli de la llengua catalana després d'assistir a les classes amb assiduitat?

El curs ha arribat, aquest mes de juny, a la seva fi i caldrà esperar el proper octubre per poder-ne iniciar un de nou. Això sí, haurà de ser amb la vostra participació perquè sou el puntal, la base; sou imprescindibles.

NURIA AUPÍ I GIFRE
Professora de Català per a Adults

Nota informativa

De conformitat amb les prescripcions fixades pel Departament de Sanitat i Seguretat Social, i amb la finalitat d'ajustar-se a la normativa vigent pel que fa a la qualitat sanitària de les aigües destinades a consum públic, aquesta Corporació s'ha vist amb l'obligació

legal de connectar les fonts del carrer Campo, carrer Alzines i plaça de l'Església a la xarxa pública d'aigua potable que subministra la Companyia SAUR, que reuneix totes les condicions sanitàries i biològiques, requisits que no complia l'aigua que brotava de les fonts.

Potser alguns dels convilatans no estaran gaire conformes amb aquesta mesura, i poden entendre que l'aigua de les fonts era més bona, més sana i sense clor, abans de fer la connexió, situació, però que no s'ha pogut mantenir per qüestions, com ja s'ha dit, de sanitat i salut pública.

Reserva marina de Ses Negres, Biotop Científic

La Mediterrània, un mar sobreexplotat amb un litoral densament poblat on gairebé no queden paratges naturals que no hagin patit l'agressió directa o indirecta de l'actuació de l'home.

Preservar els pocs espais marins sense degradar, que encara resten, de les activitats productives i extractives de l'home, i que aquests espais serveixin d'oasi i permetin la recuperació del mar, és una tasca difícil però necessària si volem evitar la seva mort.

La reserva marina de Ses Negres, biotop científic, és un espai litoral protegit, ubicat a la Costa Brava, entre el Cap Negre i el Pa de Pessic, convenientment delimitat amb balises, on no s'hi pot practicar cap tipus d'activitat extractiva, ni professional ni esportiva, no és permesa la navegació ni el fondeig de barques, i és vedada l'entrada als cabussadors no autoritzats segons l'ordre de la Direcció General de Pesca Marítima (D.A.R.P.), publicada al DOGC (Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya) núm. 1725 del 24 de març de 1993.

En aquest biotop es desenvoluparan tasques de recerca, investigació i educació ambiental per afavorir, observar i ensenyar l'evolució i millora d'un ecosistema litoral i el desenvolupament dels recursos marins. Alhora es posaran en pràctica noves tècniques de repoblació d'espècies en regressió per optimitzar la recuperació de l'entorn natural.

Aquest programa de demostració permetrà aplicar durant deu anys, noves formes de gestió d'espais marins, éssent un model d'intervenció de les entitats privades en la protecció del medi natural marí i de divulgació d'activitats científiques.

Begur ha estat escollit com a municipi pilot per aplicar i

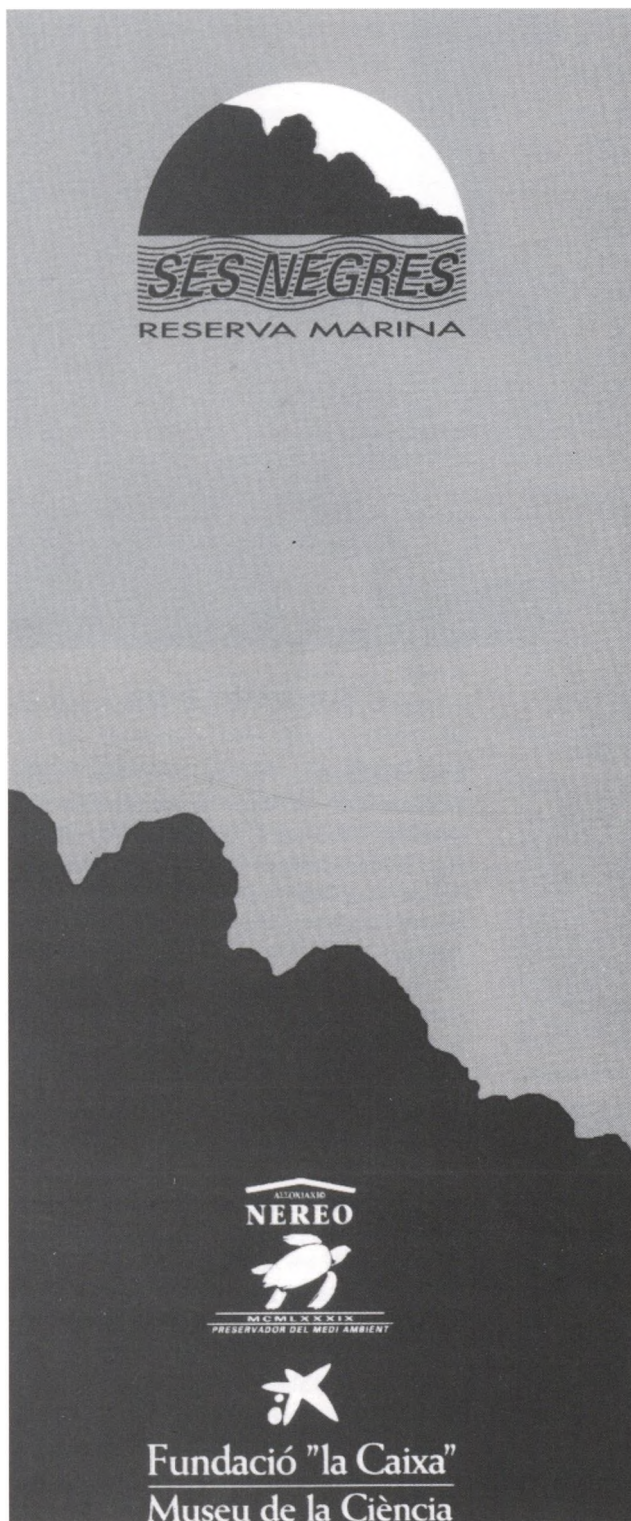
desenvolupar un projecte de conservació de la natura sense precedents a Europa.

Hem d'entendre que preservar un espai marí de l'explotació desmesurada de l'home, és la manera més generosa de gaudir de la natura ara i en un futur, pels fills

dels nostres fills i per totes les formes de vida que s'hi manifesten.

Al nostre dret de disfrutar de l'entorn amb arrogància s'ha convertit en el deure de preservar-lo amb solidaritat, perquè mantenir l'equilibri entre l'home i la natura és un repte de tota la humanitat.

Miquel Ventura.
Nereo.
Centre d'Estudis del
Mar de Begur

Els meus records a l'Escola de Begur

Quan vaig prendre possessió de l'única escola nacional de nois que hi havia a Begur –i això era el 2 d'octubre de 1934– feia 25 anys que la matrícula escolar no arribava a 10 alumnes; jo en vaig trobar 9. L'Ajuntament havia arribat a sol·licitar la supressió de l'escola basant-se en una disposició que fixava un cens mínim de 10 alumnes. L'inspector, Sr. Junquera, s'hi oposà perquè, segons em digué, el fons de la llei no era aquest; per a suprimir una escola calia que a la localitat hi haguessin menys de 10 alumnes i ací n'hi havia molts més. El que passava era que els nois no anaven a l'escola nacional; això era una altra cosa.

Quan l'inspector va saber que jo venia amb ganes de treballar, em va prevenir: –Dubto que l'Ajuntament de Begur col·labori en res.

Amb aquest antecedent i amb altres que no esmento, vaig començar la tasca. Amb els pocs alumnes de l'escola vam adecentar un xic el local. Amb el metge desmontarem una tarima enorme que ocupava mitja sala i retirarem unes caixes que servien d'estanteries. El local va quedar quasi buit. Recordo que a l'escola hi havia només 5 taules de 3 places cadascuna; les altres les feien servir a l'escola nacional de noies.

Cada dia anava a veure l'alcalde i m'interessava per adecentar més el local. Em deia: –Hi enviaré el pintor.

Mai no negà l'ajuda sol·licitada, però les meves visites diàries no donaven cap resultat positiu. El 15 de desembre vaig dir-li: –Veig que no troba cap pintor. Si li sembla bé, el contractaré jo i l'Ajuntament només haurà de pagar les despeses.

L'alcalde aleshores fou clar: –L'Ajuntament és pobre i no pot fer

El senyor Lluís Esteva.

cap despesa. Tranquil·lament vaig respondre: –L'escola necessita ser pintada i ho serà. L'alcalde no digué res; somrigué per sota el nas. Perquè cal dir-ho: les nostres converses eren sempre cordials; res de paraules fortes.

Des del primer any, les classes d'adults foren un èxit. Vam reclamar –una darrera l'altra– les 5 taules de l'escola de noies. Tenia 27 alumnes, molts d'ells més grans que jo. Una nit vaig explicar-los el que passava amb l'Ajuntament. Després vaig demanar als paletes, fusters i pintors si treballarien sense cobrar res; jo pagaria els materials. Durant les vacances de Nadal vam pintar el local, reformarem un armari i les taules, i vam canviar mapes i pissarres. L'aspecte de la sala de classe havia canviat. A la vila no es parlava d'altra cosa i l'Ajuntament no quedava gens bé. Com és de

suposar, ja no visitava l'alcalde, car la reforma que m'havia proposat era acabada. Fou ell qui em demanà que l'anès a veure. Molt amable, em demanà la nota de les despeses. A la factura, no caldria dir-ho, hi vaig incloure els jornals dels que havien treballat.

Passades les vacances de Nadal, tenia 13 alumnes; n'havien ingressat 4.

Ara tocava el torn a la biblioteca escolar. Vam demanar llibres a "Misiones Pedagógicas", a la Generalitat i als senyors Ventosa i Ayats. Pel febrer del 1935 va venir l'Agrupació Romea de Sant Feliu a representar una obra de teatre; amb el benefici –petit però gens despreciable– vam comprar les cadires que necessitava la futura biblioteca escolar. Pel maig –8 mesos d'actuació– ja ens havien regalat més de 200 volums. Cada vegada que arribava algun paquet l'obríem a la classe, davant de tots, amb l'alegria corresponent. Un dia vam invitar l'alcalde –que era el mateix– i vingué a l'escola. Li vam ensenyar els llibres, les cadires i el projecte d'estanteria que havia dissenyat el metge, dibuix que conservo; també l'habitació on pensàvem instal·lar la biblioteca escolar. Escoltà els projectes que teníem. Dos dies més tard, a càrrec de l'Ajuntament, fou pintada l'habitació i, poc després, amb la fusta de la famosa tarima i la complementària que va fer falta, foren realitzades la taula i l'estanteria, que media 4 m per 1,5 m.

A l'escola tenia aleshores 28 alumnes; n'havien ingressat 19.

A final de curs, el 5 de juny de 1935, vingueren el senyor Junquera i el senyor Font i Fargas, president del Consell Provincial de Primer Ensenyament. Recordo el moment com si fos avui. Quan entraren al

local, l'expressió de les seves cares no deixava lloc al dubte. Sense mirar cap treball ni fer cap pregunta als nois, el senyor Junquera demanà el llibre de Visites d'Inspecció, del qual en conservo una còpia. Entre altres coses, anotà: "Pocos meses lleva el Sr. Esteva al frente de la escuela de Begur. Y de la anulación absoluta en que la encontró ha llegado a verla con 28 alumnos, matrícula no alcanzada desde muchos años, ya que según era tradicional en Begur,

Exposició organitzada per l'escola del senyor Esteva a l'Ajuntament.

el censo en masa acudia al Patronato... Es más, la transformación ha sido no sólo de forma, sino de fondo. Se ha iniciado la biblioteca escolar, que ya cuenta con más de 200 volúmenes. Y la renovación del material está ya en acto"

Havia passat només un curs escolar.

Curs 1935-1936. Deixaren de venir a classe alguns nois de 14 anys i n'entraren d'altres, preferentment de 6 a 7 anys. Tenia 35 alumnes, el màxim que permetia el local.

Havia arribat el moment d'intentar la construcció d'unes escoles noves. Si no recordo malament, el cost total pujava a 100.000 pessetes, de les quals corresponia pagar-ne 15.000 a l'Ajuntament (recordem que aleshores jo cobrava 300 pessetes cada mes). L'alcalde -que era el mateix- no se decidia a tirar

endavant. La junta de la Cooperativa oferí deixar les 15.000 pessetes si l'Ajuntament es comprometia a pagar els interessos corresponents. Aquests interessos importaven quasi igual que els lloguers dels locals que servien d'escola. Resumeixo: a mig curs, l'expedient complet era a Madrid.

I com que algunes famílies seguien pressionant perquè volien que els seus fills vinguessin a l'escola nacional, pel juny de 1936 l'Ajuntament sol·licità la creació d'una escola de pàrvuls.

En poc temps, l'Escola Nacional de Begur ocupava el lloc que mai no havia d'haver perdut.

Aquell final de curs tingué lloc a la vila un acte important. Anyalment cada associació comarcal de mestres nacionals acostumava a fer una sortida col·lectiva. Durant la mateixa, tenia lloc la reunió general de l'associació, l'inspector dissertava sobre temes d'actualitat o pedagògics i acabava amb un dinar

de germanor. Aquell any els mestres de les associacions dels partits de Santa Coloma, Girona i la Bisbal ens vam reunir al cinema de Begur sota la presidència de l'inspector senyor Junquera. Érem tants, que a l'hora de dinar vam haver de separar-nos. Els del partit de la Bisbal vam dinar al restaurant que la fonda Plaja tenia a Fornells. La reunió va ésser un èxit; tant, que per l'any proper havíem planejat incloure a la reunió els mestres d'algun altre partit, cosa que, per desgràcia, no poguérem realitzar pel motiu que esmentaré tot seguit.

En plenes vacances estiuenques esclatà la guerra civil, de trist record. Si no tinc entès malament, a cap dels mestres que exercien ací no els passà res que fos irreparable. El que dirigia l'escola del patronat era un capellà. Tampoc no li va passar res; àdhuc donava classes a casa seva, i això fins el final de la guerra. Aleshores molts mestres vam ésser

"depurats", però és preferible oblidar aquells temes tan desagradables.

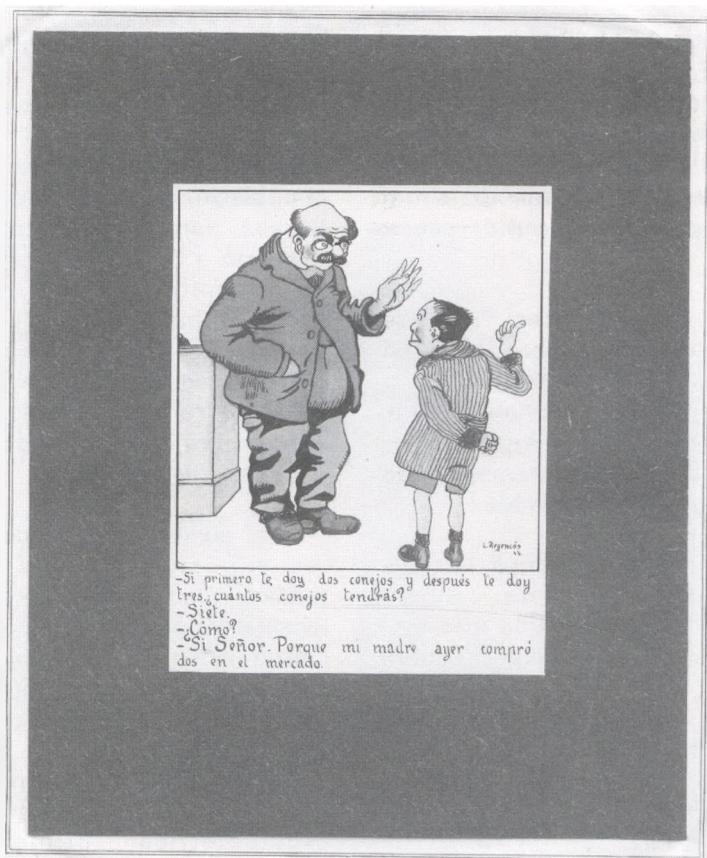
Des del començament de la guerra, l'escola del patronat desaparegué per sempre. Igual que la població, el cens escolar de Begur davallà, però com que tots els nois passaren a l'escola Nacional, el cens de la mateixa experimentà un considerable augment. L'escola de pàrvuls, però, absorbí els petits. La meua classe quedà totalment plena, i sense el fre que representaven els pàrvuls. Era el moment d'emprendre una tasca de més volada.

Fou aleshores quan començaren les exposicions i els exàmens públics; quan diverses persones de la localitat vingueren a l'escola a donar conferències als nois amb els quals vam fer sortides que completaven les explicacions dels conferenciants; quan establírem un important intercanvi epistolar amb nois d'altres localitats; quan muntàrem l'estació pluviomètrica primer i la meteorològica més tard; quan iniciàrem els treballs manuals de tipus variats; quan excavàrem el castell de Begur sota la mirada bondadosa del doctor Pericot, i quan més tard trobàrem 73 peces en el dolmen de Torrent.

Deixeu-me recordar quatre moments d'aquesta actuació:

Primer moment. Març de 1942. Exàmens públics al teatre, presidits per les autoritats locals. Acabats els exàmens, l'alcalde oferí, com a premi, 100 pessetes per comprar llibres destinats a la biblioteca escolar; tot seguit el representant de la Cooperativa n'oferí 150 més. Si tenim en compte que un llibre costava unes 3 pessetes, acabàvem de rebre un donatiu de més de 80 llibres, amb l'avantatge que serien triats per nosaltres. Aquests llibres eren necessaris perquè la biblioteca escolar també havia estat "depurada" i en quedaven menys de la meitat dels que havíem reunit uns anys abans. Des d'aleshores, la Cooperativa seguí concedint cada any un altre lot de llibres; així la biblioteca arribà a ser important.

Segon moment. 10 de maig de 1943. Exàmens públics presidits per

de l'any 1944. L'exposició. Aquesta vegada fou extraordinària i se celebrà en un lloc també extraordinari: els baixos de l'Ajuntament. Hi havia seccions de fotografia, pintura, arqueologia, diversos i treballs escolars. Era una exposició original car hi col·laboraren homes il·lustres, bagurencs d'edat, amics de Begur, alumnes de les classes d'adults i nois de l'escola de dia. Tot un conjunt que omplia els baixos d'aquest local. Aleshores fou editat un programa del qual encara puc deixar-ne un parell d'exemplars.

Intent fallat: Per tres vegades intentàrem també editar una publicació escolar que havia d'anomenar-se "Forja", però sempre se'ns denegà el permís.

LLUIS ESTEVA

Se invita al pueblo de Begur a presenciar los Exámenes Escolares que Dios mediante celebrará la Escuela Nacional de Niños el día 11 a las 9 de la noche, en el Centro Parroquial
El acto será presidido por el Sr. Inspector.

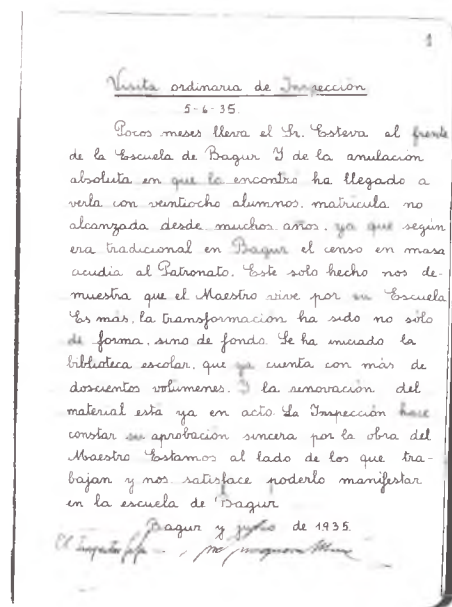
Cartell anunciador, amb il·lustració de Lluís Regincós, d'exàmens escolars al Centre Parroquial, a començament dels anys 40.

l'inspector mossèn Dorca. Teníem un programa de cada assignatura per a cada un dels tres graus en què eren dividits els alumnes. L'inspector triava el noi i el tema, però només preguntava jo. A conseqüència d'aquest acte, la inspecció ens concedí un vot de gràcies.

Tercer moment. Octubre del mateix any 1943. A cada cap de partit de les terres gironines es féu una exposició de treballs escolars dels diferents pobles del mateix partit. Una comissió havia d'escollir els que, segons el seu criteri, mereixien anar a la gran exposició que tindria lloc a Girona durant les Fires de Sant Narcís. Quan la comissió de la Bisbal

estigué davant dels treballs de la nostra escola, l'alcalde digué que no podien ésser fets pels nois. No cal allargar aquest punt. Autoritzats per la inspecció (que va deixar-nos el lloc més adequat) alguns alumnes de la nostra escola van repetir diversos treballs escolars dels que s'exposaren a la Bisbal i que també eren a Girona. Ho feren davant de professors i mestres que, encuriósits, anaven voltant la taula on treballàvem. Aquell dia vam guanyar 300 pessetes. Era el premi que la Diputació concedia a l'escola unitària de nois que quedés en primer lloc.

Quart moment. Del 17 al 25 de setembre, festes de Santa Reparada,

Acta d'inspecció a l'escola de Begur l'any 1935.

Els materials arqueològics dipositats a l'Arxiu Històric Municipal de Begur

A l'Arxiu Històric Municipal de Begur es troben dipositats, de manera provisional i a l'espera de trobar-los una destinació definitiva, diversos materials arqueològics, de naturalesa

Pipes construïdes pel popular "Falaios".

molt variada, procedents de donacions efectuades en els darrers anys. Aquestes donacions són fruit de la política de recuperació patrimonial engegada per la Regidoria de Cultura i coordinada per l'Arxiu. Per encàrrec de l'Ajuntament de Begur, hem realitzat un inventari d'aquest fons i hem redactat una proposta de sortida pel mateix, els quals exposem aquí de manera sintetitzada.

Aquest fons, modest, d'unes 100 peces, està format per les donacions essencialment dels senyors Lluís Regincós, de Begur, i Carles Roqué, geòleg de Palafrugell, i en menor mesura de Joan Ponsatí i d'Antoni M. Prats, ambdós també de Begur.

Les procedències són molt diverses: Begur, Esclanyà, Sant Antoni de Calonge, Llagostera, Sant Climent de Peralta, Palamós, Santa Coloma de Farners, Caramany Gros (Pals), Empúries, Sant Sebastià (Palafrugell), Castell Barré (Calonge) i Castell (Palamós).

Separarem les pròpies de Begur, que mereixen un tractament específic, de les procedents d'altres municipis.

Pel que fa a aquestes últimes, el fons està compost per materials lítics, ceràmics, metàl·lics i vitris. En total unes 40 peces. Destaquen les procedents de Sant Climent de Peralta, amb una punta de fletxa i dues fulletes de sílex retocades amb retoc pla, i dues destrals de pedra polimentada, així com 12 peces més, que suggereixen una edat entre el neolític final i el

bronze mitjà. Tots els altres jaciments estan representats per poques restes.

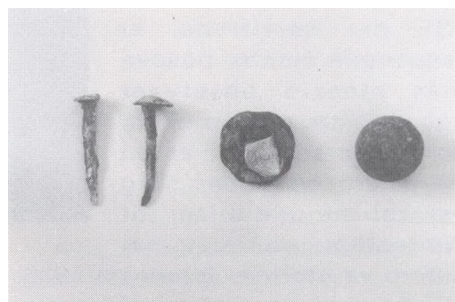
Som de l'opinió que aquestes peces es dipositen als museus locals o comarcals corresponents: Museu Arqueològic de Girona, museus d'Empúries, Llagostera, Sant Feliu de Guíxols... Totes elles poden tenir un destí museològic concret i per tant no és necessari mantenir-les en dipòsit a Begur, si bé és cert que la recollida i custòdia provisional a l'Arxiu ha permès que aquest patrimoni no es perdés. D'altra banda, no trobaríem cap motiu d'unitat expositiva coherent per mostrar-los a Begur.

Les procedents del terme municipal de Begur són unes 60. Remarcarem primerament les que venen del castell o dels seus voltants. N'hi ha que envelleixen molt les primeres ocupacions del lloc i que constitueixen les primeres restes documentades d'època prehistòrica, com un útil sobre ascla levallois de corniana, que convencionalment hauria que atribuir al paleolític mitjà, però que al tractar-se d'una sola peça no es pot assegurar la seva cronologia, o una destral polimentada, també de corniana, que es pot situar entre el neolític i l'edat del bronze. Si seguim cronològicament trobem les restes protohistòriques, constituïdes per la ceràmica ibèrica, ben estudiada i publicada pel nostre company Joan Llinàs en el número 18 (1991) d'Es Pedrís Llarg, i que són una aportació més a l'existència d'un assentament ibèric a dalt del puig del castell de Begur. D'època històrica tenim, essencialment, algunes eines de ferro i alguns fragments de ceràmica, que són restes que probablement formen part de l'època de construcció i utilització del castell.

També hi ha un floret del mas d'en Pinc i diferents peces procedents del nucli urbà, de les qual destaquem una moneda d'ús intern de la cooperativa la "Económica Bagurense", un collaret de coral i dues pipes "falaios", així com un fragment d'àmfora romana de procedència marina.

Crec que aquestes peces, seguint la idea inicial de la Regidoria de Cultura –publicada al número 13 (1990) d'Es Pedrís Llarg–, poden ser utilitzades per

contribuir a explicar la història de Begur, i en particular, almenys inicialment, la del seu castell, en un petit espai ubicat al Centre Cultural "Escoles Velles". Aquest espai –que no cal que sigui exclusiu, sinó que pot ser compartit amb una sala d'actes o d'exposicions– constaria d'una o dues vitrines que anirien acompanyades de plafons explicatius, amb fotografies i dibuixos. D'entrada penso que només s'ha de tractar el tema del castell, ja que la resta de material recollit, encara que interessant, no dóna per explicar-ne'n d'altres. En un futur, si la política de recollida de material patrimonial continua essent fructífera, es poden anar ampliant les temàtiques expositives, que afortunadament a Begur poden ser diverses: el coral, la industrialització, el folklore,...

Diverses peces de ferro (claus, pes i projectil).

En cap cas, però, podem parlar de moment de la creació d'un museu municipal. Això només es podria plantejar a llarg termini si el volum de patrimoni noble disponible fos molt abundant; només llavors es podria fer aquest plantejament, que implica necessàriament una inversió econòmica molt forta per part de l'Ajuntament. De tota manera, la mostra expositiva que el Consistori està disposat a instal·lar al Centre Cultural "Escoles Velles", encara que sigui modesta, tindrà un valor històric importantíssim pels begurencs.

JULIÀ MAROTO i GENOVER
Arqueòleg

L'hem feta petar amb l'avi (Fantasia i realitat en convivència)

M'estava a Sant Ramon contemplant, encaterinat, la posta de sol, meravellosa, d'una bellesa indescriptible. Des del mirador de Sant Ramon de Begur es gaudeix d'una panoràmica esplèndida, oberta sobre l'Empordanet, sobre el mar, amb el rerafons del Pirineu. De sobte, vaig sentir que em donaven les bones tardes, al girar-me vaig veure al meu costat un home gran, alt, fort, calb, amb gros bigoti blanc, que em mirava somrient.

Vaig correspondre-li la salutació. –Una tarda molt bonica, va fer ell, mentre continuava mirant-me insistentment, i va afegir; tu ets en Josep. –Sí, per servir-vos, el respongué mentre posava més atenció observant aquell rostre que no m'era del tot estrany. –Sóc el teu avi patern, en Maties. Vaig estorar-me una mica, tot contestant, –El meu avi

patern va morir el febrer de 1936. –Certament, quan tenia 76 anys. –Vàreu estalviar-vos molts maldecaps i molta misèria, perquè al mes de juliol del mateix any va esclatar una guerra civil molt cruel. –Tú deus tenir 73 anys, vas néixer l'any 1920. –Sí, i sé que vàreu estar molt content, vaig fer jo, més asserenat. –Agafant-se del costat de la teva mare vaig aixecar-te enlaire per fer-te un petó i se'm van humitejar els ulls d'il·lusió. Quins records en guardes de mi? –Molts i bons. El primer és de quan tenia uns tres anys, vos teníeu un rellotge Roskoff que m'agradava molt, us el posàveu a la butxaca dels pantalons de vellut i me'l deixàveu agafar. Tot el meu bracet entrava dins la butxaca que jo trobava tan fonda. –Què bonic! –També recordo que ja de més grandet, us venia a esperar quan veníeu de la vinya i portàveu un cabàs de prèssecs que sempre dic que són els més bons que he menjat a la meva vida. –Si que eren bons,

feu ell, i perquè no ens diem de tu? Gairebé som de la mateixa edat, encara que tu estàs millor que jo llavors. –Sí avi, gràcies a Déu estic

molt bé, les coses han canviat molt, la manera de viure, la mateixa alimentació és diferent, l'higiene corporal, gairebé tothom es dutxa cada dia, anem més nets de roba també, tenim un altre benestar. La gent té més cura, es menja amb més mesura, jo havia sentit explicar als meus pares que et menjaves 50 anxoves amb suquet per esmorzar. –No tantes... però Déu n'hi do! –Si, però que et va passar, et vas ferir als 65 anys. Ara no és tan freqüent això, tots procurem seguir els consells del metge en medicina preventiva, com pot ser, fer una mica d'esport, caminar, llegir, distreure't. Amb la meva dona a l'estiu ens anem a banyar molt a Sa Riera. –Noi! Saps que aquest paisatge el veig molt canviat, totes aquestes cases no hi eren. –La nostra manera de guanyar-nos la vida és molt diferent de la vostra. Després de la guerra civil del 1936, al 1939, esclatà una guerra mundial que en gran part va canviar la marxa de l'humanitat i

naturalment d'aquest país. Es van posar a provar moltes tecnologies que no s'havien desenvolupat i que han portat un canvi radical en la

manera de viure, i en les relacions amb la resta del món. Tú no havies estat mai a Barcelona, aquest matí un fill meu hi ha anat i ja ha dinat a casa. Dos dels quatre néts que tinc ja han estat a París dues vegades a casa d'uns amics. Un dels néts es diu Maties, com tú. Alguns dels meus fills han visitat bona part d'Europa i Estats Units. La convivència amb la resta del món és extraordinària. Jo tinc un gendre, fill de pares andalusos. Les races es barregen, nois i noies de França, Alemanya, Anglaterra... de totes parts, formen família amb els d'aquí, i és per això que està pujant una joventut forta i sana. Aquestes cases que veus són de gent que viuen i treballen al seu país, i les tenen per passar les vacances. –I doncs la indústria del suro? –A Begur, ja no queda res. –Veus el convent de Santa Reparada? Allà hi havia una fàbrica de taps on jo hi treballava, començàvem a les sis del matí i donaven un ral cada dia als tres primers que arribaven. Jo vaig

guanyar-ne alguns. Em sap greu que s'hagi perdut aquesta font d'ingressos, perquè era una producció rotativa, matèria prima, transformació, exportació... i tornem-hi. La construcció em sembla molt bé, però, vols dir que no vindrà un dia que aquest mercat ja estarà saturat? Una altra cosa que observo és que l'agricultura està completament abandonada, tota aquesta terra que veiem estava conreada, Begur és un poble de secà però tenia una explotació adient, vinyes, olivars, ametllers, quant a cereals, l'ordi de Begur era de qualitat. -Avi, recordes que les figueres hi eren a mils? Ara en queden poques, la gent ha anat per el calé fàcil i no s'entreté amb aquestes cosetes. Els boscos mateix

que abans eren tan nets, no s'hi pot entrar de tan abandonats, la llenya no es necessita perquè per cuinar i escalfar-se han sortit coses molt més pràctiques i netes. Si parlem de la pesca professional, pràcticament és nul·la, ja no queden pescadors a les platges, tota aquesta especialitat s'ha anat concentrant en ports grans, com Palamós, Roses... en aquests punts estan més protegits del mal temps, tenen més facilitats per treballar, i més contacte amb el mercat... Vàrem continuar xerrant una estona més fins que va dir-me que em deixava, se'n va anar carretera avall, encaminant-se cap a Sa Tuna, abans de desaparèixer va fer-me adéu amb la mà. Al quedar-me sol, m'envoltava una placidesa inenarrable, vaig mirar al cel, ja ple d'estels, les últimes

clarors del crepuscle em dibuixaven sobre un horitzó tènueament rosat les siluetes del Montseny, dels Àngels, de Rocacorba, del Canigó, del Montgrí, de Pení,... mentre els fars de Cap de Creus i Ses Medes em feien l'ullet.

J. C. RIERA

Text guanyador de l'accèssit primer del Concurs Literari de Casal d'Avis, Associacions de Gent Gran i Esplais de les comarques de Girona, sota el lema "Com veus avui el medi ambient?", celebrat amb motiu de la diada de Sant Jordi - 1993.

A la mare

Sempre he pensat que el fonament de la nostra societat és la família i que la mare té una importància molt gran en la nostra vida. En uns anys, la nostra manera de viure ha canviat radicalment. Però, no crec que l'amor d'una mare pels seus nens hagi canviat, ni mai canviarà. Sovint, penso en aquelles mares que han perdut un noi, una noia; penso en aquells nens que han perdut la seva mare, a vegades per la bogeria de l'home, en nom de no sé que! La meva esposa i jo tenim encara la nostra mare. Quina felicitat!

Fa uns mesos, vaig escriure en català una poesia molt modesta: La meva mare.

A totes les dones que són mares, a totes les que un dia ho seran, aquestes frases son també per elles.

La meva mare

Com tothom, jo tinc una mare.

És una mare com totes les mares;
Però! Ella és la meva.
La meva mare m'ha donat la llum,
embolicat,
amanyagat
Com totes les mares.
Però! Ella és la meva.
El meu primer somriure, l'ha
sotjat;
Les meves llàgrimes, les ha
assecat;
Com totes les mares.
Però! Ella és la meva.
M'ha ensenyat les meves
primeres paraules:
Pare... Mare...
A efectuar els meus primers
passos,
Fins a ella... fins al meu pare;
Com totes les mares.
Però! Ella és la meva.
M'ha reconfortat, donat ànims.,
Aconsellat, guiat en la vida.
Potser m'ha renyat, tothora s'ha
inquietat
i tots temps m'ha amat;
Com totes les mares
Però! Ella és la meva

Avui, els seus cabells castanys
Han esdevingut d'argent,
però, el seu cor,
sempre és d'or.
Ara, és el meu torn de mirar-la,
curar-la,
aconsellar-la, fer-la somriure,
confortar-la,
assecar les seves llàgrimes,
escoltar les seves paraules,
ja que fa un any, el meu pare
ha deixat la meva mare
per anar d'ençà dels jardins del
cel,
comptar els estels.
I, ara, la meva mare
és sola.
Com moltes mares.
Però! Ella és la meva,
I estic tan lluny d'Ella.

RICARD
SA FONTANSA

Programa d'activitats. Estiu - 1993

MES DE JUNY

Diumenge, dia 20 - Festa d'homenatge a la Gent Gran d'Esclanyà, a les 11 del matí missa solemne cantada amb la soprano Maite Mer, seguidament exhibició de dances catalanes amb l'Esbart Dansaire de Montgrí.

Seguidament dinar de germanor a Albons i visita al Museu Arqueològic d'Empúries.

Diumenge, dia 27 - A les 6 de la tarda, a la plaça de la Vila, Festa de l'Escuma amb el grup Comsi Comsà. Ep!! no us deixeu entabanar quan us vulguin vendre el seu detergent!!

A les 10 de la nit, a la plaça de la Vila, audició de sardanes oferta per la cobla la Principal de Banyoles.

A les 12 de la nit, a la plaça de la Vila, Ball Popular amb el conjunt El Tren de la Costa.

Dilluns, dia 28 - A les 7.30 de la tarda, a la plaça de la Vila, animació infantil amb el grup Desastrosus Cirkus i el seu espectacle Desastre Total II.

A les 10 de la nit, a la plaça de la Vila, Quina Popular, organitzada per el Club de Futbol de Begur.

A les 12 de la nit, a la plaça de la Vila, Revetlla de Sant Pere amenitzada per el conjunt Trailer.

Dimarts, dia 29 - A les 11 del matí, a l'església parroquial de Sant Pere, Missa Solemne cantada per la cobla Baix Empordà.

Finalitzat l'Ofici, audició de tres sardanes a la plaça de la Vila.

A les 6.30 de la tarda, a la plaça de la Vila, audició de sardanes ofertes per la cobla Baix Empordà.

A les 10 de la nit, a la plaça de la Vila, Ball Fi de Festa Major amb el conjunt Orgue de Gats.

MES DE JULIOL

Dijous, dia 1 - A les 8 del vespre, a les Sales d'Exposicions Municipals del Centre Cultural Escoles Velles, inauguració de l'obra de Lluís Torrens.

Dissabte, dia 17 - A les 8 del vespre, a les Sales d'Exposicions Municipal del Centre Cultural Escoles Velles, inauguració de l'obra de Pepa Mach.

A les 10.30 de la nit, a la caia de Sa Tuna, cantada d'havaneres amb el grup Quatre Veus.

Divendres, dia 23 - A les 10.30 de la nit, a la Sala del Cinema Casino, XVI Cicle de Concerts d'Estiu de Begur. A càrrec del Conjunt Ibèric de Violoncels, dirigit per Elías Arizcuren.

Obres de Barber, de Pablo, Ginastera, J. L. Turina, Ll. Gasser, C. Halfter.

Divendres, dia 30 - A les 10.30 de la nit, a la Sala del Cinema Casino, XVI Cicle de Concerts d'Estiu de Begur.

Inge Mees - Soprano, Wulfwin Lieske - Guitarra.

Obres: Mompou, Villalobos, Ginastera, Guastavino, Mees, de Salvador.

MES D'AGOST

Dilluns, dia 2 - A les 8 del vespre, a les Sales d'Exposicions Municipals del Centre Cultural Escoles Velles, inauguració de l'obra de Rubens Tosi i Carme Martí.

Divendres, dia 6 - A les 10.30 de la nit, a la Sala del Cinema Casino, XVI Cicle de Concerts d'Estiu de Begur.

Amb l'Orquestra de Cambra de l'Empordà, Alex Loscertales - violí, dirigits per Carles Coll.

Obres de Britten, Toldra, Häendel.

A les 10 de la nit, a la plaça de l'Església d'Esclanyà, audició de sardanes ofertes per la cobla Baix Empordà.

A les 12 de la nit, al pati de les escoles l'Olivar Vell d'Esclanyà ball popular amb el conjunt El Carrilet.

Dissabte, dia 7 - A les 7 de la tarda, al pati de les Escoles l'Olivar Vell, animació infantil amb el grup Biocòmic i el seu espectacle "La volta al món amb màgia".

A les 10 de la nit, al pati de les Escoles l'Olivar Vell, cantada d'havaneres amb el conjunt La Garota.

A les 12 de la nit, al pati de les Escoles l'Olivar Vell d'Esclanyà, ball de festa amb el conjunt d'Orgue de Gats.

Diumenge, dia 8 - A les 11 del matí, a l'església parroquial d'Esclanyà, Missa Solemne cantada per la cobla La Unió de Cassà i seguidament audició de tres sardanes a la plaça.

Festival de dansa, (a concretar).

A les 11 de la nit, al pati de les Escoles l'Olivar Vell, ball de fi de festa amb el conjunt Omega.

Divendres, dia 13 - A les 10.30 de la nit, al port de Fornells, cantada d'havaneres amb el grup Terra Endins.

Dissabte, dia 14 - XIV Cantada d'Havaneres. Al pati Escoles Velles a 2/4 d'11.

Dimecres, dia 18 - A les 8 del vespre, a les Sales d'Exposicions Municipals, del Centre Cultural Escoles Velles, inauguració de l'obra de Maria Pons.

Divendres, dia 20 - A les 10.30 de la nit, a la Sala del Cinema Casino, XVI Cicle de Concerts d'Estiu de Begur. Amb l'Orquestra Musici de Praga, Josep Bassal-violoncel, dirigits per Jaroslav Vodnansky.

Obres de Boccherini, Haydn, Mislivecěk, Mozart.

Dimarts, dia 31 - A les 6 de la tarda, a la plaça de la capella de Sant Ramon, audició de sardanes a càrrec de la cobla La Unió de Cassà de la Selva.

MES DE SETEMBRE

Homenatge a Carmen Amaya - XXX aniversari de la seva mort.

En homenatge a Carmen Amaya, presentació a Begur de l'obra JAR de Manuel Veiga. El retrobament de dos companys de la infància, Manuel, un ballaor caló que ha trobat l'èxit i la fortuna i Maria, una gitana que mai no canviarà el seu estil de vida i les costums pròpies de la seva ètnia, tot recordant els seus moments passats i presents mentre fan compartició d'una pena: la Mort de Carmen Amaya.

Lloc: al teatre Casino.

Dia: mes de setembre, dia i hora a consultar en programes individuals.

Companyia: Yunco Teatre.

Dissabte, dia 4 - Al Centre Cultural Casino, VI Jornades sobre Medi Ambient i Ecologia. Organitza el Centre d'Estudis del Mar - Associació Nereo.

Diumenge, dia 5 - Al Centre Cultural Casino, VI Jornades sobre Medi Ambient i Ecologia. Organitza el Centre d'Estudis del Mar - Associació Nereo.

Dimarts, dia 7 - A les 7 del vespre, a les Sales d'Exposicions del Centre Cultural Escoles Velles, inauguració del VIII Concurs d'Arts Plàstiques "Begur un tema per artistes" juntament, i com a celebració de l'any Miró, homenatge a Joan Miró amb l'exposició de 18 cartells de Joan Miró i projecció audio-visual d'"Anàlisi d'un quadre: dona i ocell" de Joan Miró.

Divendres, dia 17 - Programació Festa Santa Reparada. A les 10.30 de la nit, al cinema Casino, sessió especial Festa de Santa Reparada.

Dissabte, dia 18 - A les 7 de la tarda, al cinema Casino, sessió especial Festa de Santa Reparada.

A les 10 de la nit, a la plaça de la Vila, audició de sardanes oferta per la cobla Baix Empordà.

A les 12 de la nit, a la plaça de la Vila, ball popular.

Diumenge, dia 19 - A les 11 del matí, a l'església parroquial de Sant Pere, Missa Solemne cantada oferta per la cobla La Unió de Cassà. Acabat l'ofici audició de tres sardanes a la plaça de la Vila.

A la 1 del migdia, a la Sala Municipal d'Exposicions del Centre Cultural Escoles Velles, veredictes i lliurament de premis del VIII Concurs d'Arts Plàstiques "Begur un tema per artistes".

A les 4.45 de la tarda, al camp de futbol, partit de lliga amb el Futbol Club Begur.

A les 6 de la tarda, a la plaça de la Vila, titelles amb el grup Comsi Comsà amb l'espectacle Somni d'avui.

A les 7.30 de la tarda, a la plaça de la Vila, audició de sardanes oferta per la Cobla La Unió (revisió).

A les 9.30 de la nit fins a les 11 de la nit, a la plaça de la Vila, Quina Popular organitzada per el Club de Futbol de Begur.

A les 11.30 de la nit, a la plaça de la Vila, ball de revetlla amb el grup Chapó.

Dilluns, dia 20 - A les 11 del matí, a la plaça de la Vila, animació infantil amb el conjunt Cia Crostó. Titelles, danses i cançons per a tothom.

A les 6 de la tarda, a la plaça de la Vila, circ de carrer amb Circus Atipicus.

A les 7.30 de la tarda, a la plaça de la Vila, audició de tres sardanes amb la cobla Baix Empordà.

A les 10 de la nit, a la plaça de la Vila, audició de tres sardanes i seguidament ball vuitcentista ofert per la cobla Baix Empordà.

Notes:

Cada dissabte, fins el 18 de setembre, audició de sardanes a la plaça de la Vila, a les 22 h a càrrec de la cobla Baix Empordà.

Cada dimecres de juliol i agost, a les 22.30 hores, ball popular a la plaça de la Vila amb l'actuació del grup El Carrilet.

Cada dijous de juliol i agost, sessió de cinema al carrer al pati de les Escoles Velles a les 22.30 hores.

Així mateix, cada dijous a la plaça de la Vila, de les 18 h a les 23 h, Fira d'Artesania i Brocats per diferents col·lectius.

La relació més detallada de les activitats es divulgarà convenientment mitjançant l'agenda d'estiu i els diferents programes de mà. La present relació és aproximada i, susceptible, per tant, a possibles modificacions.